

Cenček piše sv. Miklavžu

»Mamica, mamica, ali vidiš novo številko Vrtca? Danes sem jo dobil.«

»Ali je lepa, Cenček?«

»Pa še kako, mamica. Vidiš, tu je povest o starčku, ki jo očka tako rad bere, potem je pravljica o treh svetnikih, to bom bral jaz, ono o Marjetici in kralju Matjažu tudi, čeprav je Mojca rekla, da jo hoče ona prva prebrati. Pa uganke, veš, te imam posebno rad. V zadnjem Vrtcu' pa sem na ovitku bral, da dobim pri upravi tega lista po znižani ceni spominsko knjigo 'Moja mlada leta'.«

»Kakšno knjigo?«

»Moja mlada leta'. Sosedov Andrejček jo že ima. Pravi, da je nekaj posebnega, kaj takega še očka in mamica nista nikoli imela, kaj imela, še videla nista nikoli take knjige, ker take knjige doslej še sploh imeli nismo.«

»No, no, fantek, zdi se mi, da bi me rad malce potegnil.«

»Pa ne, mama, prav zares ne. Veš, v knjigo pridejo vsi spomini na moja mlada leta: kdaj sem bil rojen, ob kateri uri, kdo me je krstil, kako je tebi ime, mamici in očku in povsod je zraven prostor za slike. Pa še, kdaj sem se prvič nasmehnil, koliko sem tehtal pri rojstvu in potem vsak teden, koliko sem bil velik pri rojstvu, moje bolezní...«

»Ampak, saj ti vsega tega niči ne veš.«

»Pa veš ti, mamica. In očka ve. In bi vidva vse to opisala v knjigo. Vmes je še veliko praznih strani, da bi lahko opisala tudi ostale spomine na mojo mladost.«

»Ali tudi to, kolikokrat sem se nate jezila?«

»Oh, mamica, tega pa ni treba. Za to ni v knjigi nobene strani. Veš, od tistega dne, ko sem začel hoditi v šolo, bi pisal spomine jaz sam: Kako sem vstopil v šolo, o Miklavžu, o božiču, o izletih, o sv. birni, o prvem sv. obhajilu in nazadnje spomine na součence in kaj hočem postati. Pa je še posebna stran, kamor se bodo podpisali vsi moji součenci. Veš, in vse je tako lepo okrašeno s slikami in...«

»Hm, tako se mi zdi, Cenček, da bi ti to knjigo silno rad imel?«

»Pa še kako, mama. Saj mi jo boš kupila, kaj?«

»Kaj pa misliš, Cenček? Predraga je, kje pa imam jaz toliko denarja?«

»Kaj pa Miklavž, mamica? Ali misliš, da bi mi jo Miklavž prinesel?«

»Morda, če boš priden in ga boš lepo prosil zanjo.«

»Kaj praviš, mamica, če bi mu pisal pismo?«

»Kar daj.«

»Oh, mamica, takoj zdajle mu bom pisal. Napisal mu bom, da sem priden, da vsak večer molim, da bi rad imel knjigo, tudi piškote in fige, ampak teh morda letos ni, zato naj mi na vsak način prinese knjigo 'Moja mlada leta'. Napisal mu bom, naj gre v upravo Vrtca' v Kopitarjevo ulico št. 2, tam naj pove, da sem naročnik Vrtca', pa bo dobil knjigo po znižani ceni. Ali bo Miklavž s tem zadovoljen?«

»Seveda bo. Vsakdo rad po znižani ceni kupi, pa gotovo tudi sv. Miklavž. Posebno sedaj pred svojim godom, ko mora toliko stvari nakupiti, da lahko obdari vse pridne otroke, ki molijo k njemu.«

»Takoj mu napišem. Mamica, lepo prosim, daj mi papir in ovitek. Lepo bom pisal in gotovo mi bo prinesel knjigo 'Moja mlada leta'. Ali se že veselim nanjo, juul!«